

ת"פ 27524/12/15 - מדינת ישראל נגד יוסף מחארזה (עציר) - בעצמו, מועתז ורידאת (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 27524-12-15 מדינת ישראל נ' מחארזה (עציר) ואח' 03 ינואר 2016

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד לי גורמן

נגד

הנאשמים

1. יוסף מחארזה (עציר) - בעצמו ע"י ב"כ עו"ד מוחמד אבו

עביד

2. מועתז ורידאת (עציר) - בעצמו ע"י ב"כ עו"ד מוחמד רחאל

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם 1 הנני מרשיע אותו בשתי כניסות לישראל שלא כדין, בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל וכן עבירה של הפרעה לשוטר בהתאם להוראת סעיף 275 לחוק העונשין.

על יסוד הודאת הנאשם 2 הנני מרשיע אותו בכניסה אחת לישראל שלא כדין, בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל וכן עבירה של הפרעה לשוטר בהתאם להוראת סעיף 275 לחוק הנ"ל.

ניתנה והודעה היום כ"ב טבת תשע"ו, 03/01/2016 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם 1 הורשע על פי הודאתו בשתי כניסות לישראל שלא כדין והפרעה לשוטר. הנאשם 2 הורשע על פי הודאתו

עמוד 1

בכניסה אחת לישראל שלא כדין והפרעה לשוטרי.

ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש הפנתה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, תוך שימת דגש להחמרה המתבקשת נוכח המצב הביטחוני, לקיומה של עבירה של הפרעה לשוטרי שעונש המינימום שנקבע בצידה הינו 20 יום וכן לעברו הפלילי של הנאשם 2.

ב"כ הנאשם 1 הפנה לנסיבות חייו ובכלל זאת מצוקה כלכלית קשה, העובדה כי מאז כניסתו הראשונה לשניה חלפו קרוב ל- 4 שנים, לכך שעבירת ההפרעה נמצאת במדרג הנמוך של עבירות בכגון דא, כאשר חלקם של השוטרים כלל לא יצאו מהרכב.

ב"כ הנאשם 2 הצטרף לדברי ב"כ הנאשם 1 והוסיף כי מדובר בהימצאות בישוב ביר הדאג' ולא בעיבורה של המדינה. הנאשם 2 פעל אף הוא מתוך מצוקה כלכלית. אכן לנאשם הרשעה קודמת בגין עבירה פלילית שאינה קלה, יחד עם זאת הלה נתן את הדין עליה והחמרה בגין הרשעה זו, מן הראוי שתהיה סימבולית ובגדרי המתחם.

דין והכרעה:

במעשיהם האמורים לעיל, פגעו הנאשמים בזכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה ובזכותה להסדיר את מדיניות שוק העבודה באמצעות מתן היתרי שהייה. כך גם, יש בעבירות אלו משום הכבדה על רשויות אכיפת החוק וכוחות הביטחון, הנדרשים להשקיע משאבים לא מבוטלים על מנת לטפל בתופעה, גם אם מדובר בשב"חים שנכנסים לצרכי פרנסה. אין גם להתעלם מהעובדה כי בעבירת הכניסה לישראל שלא כחוק, טמון סיכון פוטנציאלי לביטחון אזרחי ותושבי מדינת ישראל.

יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן בעניין אלהרוש:

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בבטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה"

יחד עם זאת, בעניין אלהרוש צוין כי מקום בו מדובר בנאשמים אשר נכנסו שלא כחוק לתחומי מדינת ישראל אך ממניעים כלכליים ולצרכי פרנסה, הרי שמידת הפגיעה שלהם באינטרס המוגן של ביטחון המדינה הינה פחותה.

לאור אלה, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, ובכלל זה בעובדה כי לעבירת הכניסה לישראל שלא כחוק לא נלוו עבירות נוספות, ולאחר שהשתכנעתי כי מניעיהם של הנאשמים לביצוע העבירה היו כלכליים גרידא, הריני לקבוע כי במקרה הנדון מידת הפגיעה בערכים המוגנים איננה גבוהה.

השלכת המצב הביטחוני הנוכחי על עונשם של הנאשמים:

בעניין אלהרוש נקבע כי מתחם העונש ההולם בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק לצרכי פרנסה, כשזו נעברת בפעם הראשונה ולא נלוות לה עבירות נוספות, **נע בין מאסר מותנה לחמישה חודשי מאסר בפועל**. נשאלת איפה השאלה האם יש במצב הביטחוני כדי להחמיר עם הנאשמים אם לאו.

בשאלה העקרונית סבורני כי לנוכח פסיקתו של בית המשפט העליון, לא יכולה להיות מחלוקת כי מצב ביטחוני קשה יכול להשפיע על מידת העונש שייגזר בגין ביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק. כך למשל, קבע כב' השופט ס' ג'ובראן בעניין אלהרוש בפסקה 65 לפסק דינו:

"מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הביטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון [ההדגשות לא במקור - ד.ב.ט]."

גם בעפ"ג 46537-10-15 בית המשפט המחוזי מקבל את הטענה העקרונית לפיה מציאות ביטחונית חריגה מצדיקה לקיחתה כשיקול במסגרת מכלול השיקולים:

"אף כאן, בהתייחס לסוגיית המצב הביטחוני, מוסכם כי נקבע בהלכת אלהרוש שמציאות ביטחונית חריגה יכולה להוות שיקול במסגרת מכלול השיקולים בכל הנוגע לשאלת חומרת העבירה של שהייה בלתי חוקית..".

כך ראה עפ"ג 63731-10-15, שבו בית המשפט חוזר על כך כי אין מקום לקבוע מתחם עונש שונה, מזה שנקבע בהלכת אל הרוש, ואילו בנוגע לקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, קבע כי: **"...סבורים אנו כי במקרה זה, לא סטה בית משפט קמא מהלכת אל הרוש, לרבות, תוך הבאה בחשבון של שינוי המצב הביטחוני, וזאת בין היתר בשים לב לעובדה שבמקרים דומים בעבר, לא הוגשו כלל כתבי אישום ובמצב דברים זה בו מוגש כתב אישום ונגזר מאסר מותנה, יש כבר כדי להוות החמרה..."**.

אמנם בית המשפט המחוזי בשני תיקים אלו לא החמיר בעונשם של הנאשמים אך זאת עשה משום שנוכח שבית משפט קמא איזן את המצב הביטחוני המצדיק החמרה, מחד, תוך שקלול יתר הנסיבות הנאשמים מאידך לרבות משך שהייתם במעצר עד למתן גזר הדין. כך גם בעפ"ג 46537-10-15 בית המשפט מציין במפורש כי מדובר בעונש הנוטה לקולא,

אך אינו בלתי סביר המצדיק התערבות של ערכאת ערעור (לפסיקה נוספת בה בתי המשפט מצאו לנכון להחמיר עם נאשמים בעבירות שב"ח לאור המצב הביטחוני, ר' למשל ת"פ 52720-10-15 ות"פ 37535-08-15, אליהם הפנתה באת כוח המאשימה).

עוד ר' עפ"ג 62917-10-15 בו חוזר בית המשפט המחוזי על קביעותיו אשר הובאו לעיל. יצוין כי שם דובר בנאשם אשר אישור השהייה שלו פג אך מספר ימים בטרם נתפס בשטחי המדינה, ובית המשפט שקל זאת במסגרת שיקוליו לקולא.

מעבר לכך, אציין כי אף לטעמי יש ממש בעתירתה של באת כוח המאשימה להחמיר בעונשם של נאשמים בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק עת שורר במדינה מצב ביטחוני רעוע וזאת ממספר סיבות. ראשית, בימים אלו, כוחות הביטחון נדרשים להקצות משאבים רבים ביותר, הן אנושיים והן כלכליים, לצורך אבטחתם של אזרחי מדינת ישראל לכל אורכה ורוחבה של המדינה. במצב כזה, לא נותר לרשויות האכיפה והביטחון אלא כוח אדם מועט לצורך עבודתם השוטפת. ביצוע עבירות כגון אלו שביצעו הנאשמים מקשה עוד יותר על עבודת רשויות הביטחון, אשר נדרשים להפנות תשומות על מנת לטפל ולמגר את תופעת חדירתם של השוהים הבלתי חוקיים לתחומי מדינת ישראל.

שנית, גם אם אין בכניסתם לשטחי מדינת ישראל של השוהים הבלתי חוקיים המבקשים אך למצוא מקור פרנסה כדי לפגוע באופן ישיר בביטחונה של מדינת ישראל, הרי שעצם כניסתם של תושבי הרשות הפלסטינאית לתוך תחומי המדינה שלא תחת עינם הפקוחה של גורמי הביטחון יוצרת, ולו בעקיפין, פוטנציאל לפגיעה ביטחונית. בהקשר לכך, לא ניתן א-פרוירית לאבחן בין השוהים הבלתי חוקיים המבקשים להיכנס לשטחי המדינה ממניעים כלכליים בלבד לבין כאלו המבקשים לפגוע בביטחונה של המדינה ואזרחיה. כך לעיתים בחסות אותם שב"חים המבקשים להתפרנס, נכנסים כאלה המבקשים לפגוע בביטחון הציבור. ואכן, לדאבון הלב, ניסיון החיים מלמד כי לא אחת אותם מפגעים נכנסו לשטחי מדינת ישראל מתחומי הרשות הפלסטינאית.

שלישית, מסכים אני עם הטענה כי בשעה שברחובות ישראל מתרחשים פיגועי טרור, שומה על בית המשפט אף ביתר שאת להעלות תרומתו לשם מניעת תופעת השוהים הבלתי חוקיים ולשם הרתעתם של אלו, וזאת יש לעשות באמצעות הטלת עונשים מחמירים מאלו המוטלים בימים של רגיעה ביטחונית.

משנקבע שהמצב הביטחוני מהווה שיקול ממכלול שיקולים לצורך גזירת עונשם של הנאשמים, נשאלת איפה השאלה כיצד אמורה אותה החמרה בענישה לבוא לידי ביטוי: האם בגדרי המתחם שנקבע בהלכת אלהרוש או ע"י קביעתו של מתחם עונש הולם חדש וכנגזרת מכך האיזונים המתבקשים בגדרי אותם מתחמים שייקבעו ע"י בית המשפט.

ב.ת.פ. 30053-09-15 מ"י נ' חמזה גבריל מותב זה חיווה דעתו כי ככל שהדבר נוגע לכניסה שעה שהמצב הביטחוני רעוע יש לראות זאת כחלק מנסיבות ביצוע העבירה ועל כן יש מקום לקבוע מתחם עונש הולם מחמיר מזה שנקבע בהלכת אלהרוש שתחילתו מספר ימי מאסר בודדים. מנגד, כאשר מדובר בכניסה שבוצעה עובר לקיומו של המצב הביטחוני החריג הדבר צריך לבוא לידי ביטוי בגדרי המתחם ולא בקביעתו של מתחם שונה מזה שנקבע באלהרוש. קביעות אלו נכונות גם בתיק זה וזאת באבחנה המתבקשת בין כניסתו הראשונה של הנאשם 1 מיום 13.4.2012 לבין כניסתו המאוחרת מיום 13.12.2015.

לעבירת הכניסה נלוות גם עבירה של הפרעה לשוטר, ביחס לכך יש במעשים אלו כדי לפגוע בסדר הציבורי ובעיקרון שלטון החוק אם כי מדובר בעבירה שנמצאת במדרג הנמוך של עבירות כגון דא, כאשר כל שעשו הנאשמים הוא להימלט מאתר הבניה למתחם סמוך ולא מעבר לכך.

יישום האמור לעיל, הביאני מחד גיסא לקבוע כי בגין כניסתו של הנאשם 1 מיום 13.12.2015 ינוע מתחם העונש ההולם בין מאסר בפועל קצר ועד 6 חודשים מאסר בפועל. מאידך גיסא, מתחם העונש כניסתו המוקדמת ינוע בין מאסר מותנה ועד 5 חודשים מאסר בפועל כפי שנקבע בהלכת אלהרוש.

בעניינו של הנאשם 2 מתחם העונש ההולם יעמוד בין מאסר קצר ועד 6 חודשים, תוך לקיחה בחשבון של העבירה הנלווית. מתחם זה נקבע וזאת גם שבהלכת אלהרוש נלקח באופן חריג חלק ממתחם העונש, העדר עבר פלילי והכל תוך שבית המשפט מציין שבמקום בו קיים עבר פלילי באפשרות בית המשפט לפעול במצב כגון דא:

"להתחשב בכך בתוך המתחם, וניתן גם לערוך מתחם עונש הולם שונה ושיקול הדעת בעניין זה נתון לבית המשפט הדן". (ראה פסקה 54 בעניין אלהרוש).

בקביעת עונשם של הנאשמים בגדרי המתחם תילקח בחשבון הודאתם, חיסכון בזמן שיפוטי יקר, כך גם תילקח בחשבון מצוקתם הכלכלית שהביאה אותם להסיג את הגבול חרף הסכנה כי יעמדו לדין ויישלחו למאסר מאחורי סורג ובריח. בעניינו של הנאשם 1 תילקח בחשבון התקופה הממושכת שחלפה מאז כניסתו הראשונה לזו השניה.

בעניינו של הנאשם 2 סבורני כי יש לתת משקל לא מועט לטיב הרשעתו הקודמת, הכוללת לצד כניסה לישראל שלא כדין, גם עבירת מין חמורה. עיון בפסק הדין מלמד כי עבירת המין בוצעה אגב עבודתו בצרכניה. כשזו תמונת הדברים, הרי שכניסתו של נאשם שכזה לתחומי המדינה ללא פיקוח של גורמי אכיפת החוק, כוללת בתוכה פוטנציאל לפגיעה בביטחון הציבור וזאת גם באספקט הפלילי. בעניינו של נאשם זה יש צורך בהרתעת היחיד תוך החמרה בגדרי המתחם.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל הנני לגזור על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

א. חודש ויום מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו, 13.12.2015.

ב. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים, שלא יעבור כל עבירה לחוק הכניסה לישראל.

מכל המקובץ לעיל הנני לגזור על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

א. 3 חודשים ויום מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו, 13.12.2015.

ב. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום כ"ב טבת תשע"ו, 03/01/2016 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט